

AZ IRAT ELEKTRONIKUS IRÁTRÓL
KÉSZÍTETT MÁSOLAT

Tisztelt Alkotmánybíróság!

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG KÉSZÍTETŐ IRODA 3.	
ÜGYSZÁM:	
KEZDŐIRATOK:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN	
GYÚJTÓID: VÉDELMI / ÜZEMEN / PÁLY.	
ÉRK.: 2021 -11- 2 9	
PÉLDÁNY:	
MELLÉKLET:	KÖZTUK:
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

Budapest

Markó utca 25.

1055

alkotmányjogi panasza

dr. Richter Richárd (lakcím: [REDACTED])

[REDACTED] panaszosnak

Képv.: [REDACTED]

Lohn Ügyvédi Iroda (székhely: [REDACTED])

[REDACTED]; eljáró ügyvéd: dr. Lohn Balázs,

telefonszám: [REDACTED]

a Kúria Pfv.I.21.256/2020/8. számú
határozatával szemben!

2021. november 29.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 04 7 9 1 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 DEC 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 9 db	51

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott, **Dr. Richter Richárd** (lakcím: [REDACTED]; képviseli: Lohn Ügyvédi Iroda, [REDACTED]) eljáró ügyvéd: [REDACTED] az *ügyvédi tevékenységről* szóló 2017. évi LXXVIII. törvény („Üttv.”) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján eljárva) panaszos, kívül jegyzett és **M/1** alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján ezennel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem a t. Alkotmánybíróság elé a Kúria Pfv.I.21.256/2020/8. számú részítéletével („**Határozat**”) (**M/2**) szemben, és *Magyarország Alaptörvénye* („**Alaptörvény**”) 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja, valamint az *Alkotmánybíróságról* szóló 2011. évi CLI. törvény („**Abtv.**”) 27. §-ának (1) bekezdése és 53. §-ának (2) bekezdése alapján kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése és (4) bekezdése szerint

- a Határozat alaptörvény-ellenességét megállapítani,
- a Határozatot, valamint a Határozattal felülvizsgált **M/3** sorszám alatt csatolt, a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.630.006/2020/9. számú másodfokú részítéletét („**Másodfokú Részítélet**”) megsemmisíteni és
- a Határozat végrehajtását a t. Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni

szíveskedjék.

1 ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK

1.1 Az Alkotmánybíróság hatásköre

A panasz elbírálására a t. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezik hatáskörrel.

1.2 A panasz határidőben beadottnak minősül

A panasz az Abtv. 30. §-ának (1) bekezdése értelmében határidőben beadottnak minősül, mivel a Határozatot kevesebb, mint hatvan nappal ezelőtt, 2021. október 1. napján vettem kézhez.

1.3 A panasz benyújtásának feltételei teljesülnek

Az Abtv. 27. §-ának (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárása akkor is kezdeményezhető, ha

- a) az alaptörvény-ellenes bírói döntés (ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés) folytán következett be a jogsérelem, és
- b) nincs jogorvoslati lehetőség az indítványozó számára biztosítva, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Továbbá az *Alkotmánybíróság ügyrendjéről* szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tű. határozat („**Ügyrend**”) 32. §-ának (2) bekezdésében foglaltak értelmében az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely

- a) a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, vagy
- b) a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és helyette, illetve az

c) a jogerős határozatot megváltoztatja és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz, vagy

d) a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti,

A Kúria a Határozattal a Másodfokú Részítélet hatályában fenntartotta, amely Másodfokú Részítélet az alapjául szolgáló, **M/4** sorszám alatt csatolt, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.54.912/2017/58-I. sorszámú elsőfokú részítéletét részben megváltoztatta. A Másodfokú Részítélet Alkotmánybíróság előtti megtámadására nem került sor, így teljesül az Ügyrend 32. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltétel, és a fentiek alapján a Határozattal szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének van helye.

Tekintettel arra, hogy a Határozat a Kúria által hozott harmadfokú részítélet, így megállapítható, hogy a jogsérelem orvoslására szolgáló valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésemre.

A panasz benyújtásának további feltétele, hogy az alaptörvény-ellenes Határozat a panaszosnak, azaz nekem közvetlenül okozzon jogserelmet, azaz fennálljon az egyedi ügyben az érintettségem. A Határozatan megállapított jogkövetkezmények velem mint felperessel szemben kerültek meghatározásra és kerülnek alkalmazásra, így közvetlenül érinti az egyes jogaimat.

Figyelemmel az Abtv. 52. §-ának (5) bekezdésére, kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő adataimat a t. Alkotmánybíróság által történő kezeléséhez, illetőleg azoknak a t. Alkotmánybíróság honlapján történő nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

A Határozat az Alaptörvényben biztosított több alapvető jogomat is súlyosan sérti a következőkben részletesen kifejtettek szerint.

Jogelődje, a [REDACTED] mint haszonbérbeadó és a [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] mint haszonbérlet között 2007. január 31. napján mezőgazdasági haszonbérleti szerződés jött létre, a haszonbérlet tárgya magába foglalta a panasszal érintett, [REDACTED] rsz. alatti szántó és legelő művelési ágú földterületet is. A szerződés a jogelődök között 1997. június 27. napjától fennálló szerződés módosítása volt; 1997. június 27. napjától 2017. június 26. napjáig tartó határozott időre jött létre.

A Nemzeti Földalapkezelő további 2012. évi módosítási javaslatait a [REDACTED] nem fogadta el, így kizárólag a haszonbérleti díj mértéke emelkedett 2013-tól 1250Ft/AK-ra. Ez a bérleti díj a 2017. évben helyben szokásos haszonbérleti díj kb. 1/3-a volt.

A haszonbérleti szerződés 3.7.) pontja szerint a szerződés bármely okból történő megszűnésekor a felek egymással kölcsönösen elszámolni tartoztak. A haszonbérleti szerződés 6.4. pontja az alábbiakat tartalmazta: „*a szerződés megszűnése esetén a földterületeket a Haszonbérlet köteles a Haszonbérbe adónak olyan állapotba visszaadni, hogy azon a földterület művelési ágának megfelelő gazdálkodás azonnal folytatható legyen. E rendelkezés megszegése esetén Haszonbérbe adó jogosult a Haszonbérletől ebből fakadó teljes kárának megtérítését követelni.*”

2.1.2 Adásvételi szerződés

A meghirdetett állami földterület kifüggesztett adás-vételi szerződését megismerve 2016 májusában elővásárlóként érvényes elfogadó nyilatkozatot tettem, tulajdonjogom adásvétel jogcímén 2016. szeptember 14. napjával került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. 2016 nyarán és szeptemberében tájékoztattam a [REDACTED]-t a tulajdonjog megszerzéséről és arról, hogy a bérlemény birtokát 2017 tavaszától át kívánom venni.

Mivel a [REDACTED] a birtok szerződés lejártát megelőző átadását az éves bérleti díj sokszorosának megfelelő megváltási díj megfizetéséhez kötötte, a tárgyalások nem vezettek eredményre. A [REDACTED] a földterületre még búzát vetett, melyet a szerződés lejártakor és azt követően is az én birtokba lépésem megakadályozandó 2017. június-július hónapban 24 órában biztonsági szolgálattal őriztetett. A terület elkerített, oda csak zárható kapun keresztül lehet bejutni.

2.1.3 Birtokbaadás elmaradása

Eredménytelen felhívásaimat követően jogi képviselőt bíztam meg, aki a 2017. június 16. napján kelt levelében felhívta a [REDACTED]-t a 2016-2017. évi haszonbérleti díj megfizetésére, egyúttal a terület átadási időpontjául a szerződés lejártának napját, 2017. június 26-t, ezen belül 15 órát jelölte meg. A [REDACTED] jogi képviselője a 2017. június 23. napján kelt levelében közölte, hogy az ügyfél a földterület átadását megtagadja mindaddig, amíg a birtoklással kapcsolatosan őt megillető igényei megtérítésre nem kerülnek. (Ilyen igényei jogosságát végül alátámasztani nem tudta, 2017. szeptemberétől már nem is hivatkozott rájuk.) Jogi képviselőm ugyanezen napon írt válaszlevelében ismételten a birtok átadásához szükséges mezai leltár elkészítését kérte a [REDACTED]-től, melyet csak jelen panasz alapjául szolgáló peres eljárásban és csak 2020-ban küldött meg.

A meghirdetett időben 2017. június 26. napján 15 órakor a földterületen [REDACTED] együtt annak ellenére jelentem meg, hogy az aznapi telefonbeszélgetésben a [REDACTED] képviselője már nyíltan megtagadta az átadást, jelezte, hogy a biztonsági „emberei” várni fognak, főleg leutaznom. 15 órakor és ezt követően a [REDACTED] elmondása szerint a [REDACTED] törvényes képviselője a közelben lévő irodában tartózkodott. A [REDACTED] ellentmondásos nyilatkozatokat tett, hiszen állította, hogy a földterületnél [REDACTED] megbízottja megjelent, azonban őt a saját biztonsági szolgálatának két óra sem látta azoknak az eljárásban tett tanúvallomásai szerint. A felek egymással végül nem találkoztak, a földterület átadására nem került sor, ezért megbíztam jogi képviselőmet, hogy soron kívül terjesszen elő keresetet az ingatlan birtokának átadása és a haszonbérleti díj megfizetése iránt, melyet 3 napon belül, 2017. június 30. napján a Siófoki Járásbíróságon be is terjesztett.

A [REDACTED] elzárkózott az egyeztetéstől, majd jogi képviselője a 2017. július 13-ára keltezett jogi képviselőmnak postai úton megküldött levelében közölte, hogy a [REDACTED] a földterületről levonult, annak időpontjának megjelölése nélkül.

Mivel a [REDACTED] a teljes területen gyomos, a területek szélén kb. 1 ha kiterjedésben a szántó művelési ágnak nem megfelelő beerdősödött állapotot hagyott hátra¹, az ilyenkor szokásos és a haszonbérleti szerződésben is nevesített, vagy utalt átadási dokumentumok (gyomírtó használat, talaj minőség vizsgálat, gazdálkodási napló az ültetett haszonnövényekről tájékoztatás stb.) kiadását a [REDACTED] továbbra is megtagadta, és nem válaszolt az én birtok átadás-átvételi időpont kitűzésére tett javaslatomra, a birtok jogi átadása továbbra is késedelmet szenvedett.

2.1.4 Fizetési meghagyás

A Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék nem tette a részítéletben megfogalmazott tényállása részévé, azonban fontos, hogy dokumentumokkal igazoltam azt, hogy termőföld vásárlásakor (2016-ban) nyilatkoztam a B400-as adatlapon a tekintetben, hogy saját magam kívánom hasznosítani a földterületet. Mivel tehát a haszonbérleti szerződés a jogszabályban meghatározott 5 éves időkereten belül (pontosan egy éven belül) lejárt és azt követően jogszabályi kötelezettségemnél fogva (földet a gazdáknak program) magam kívántam hasznosítani, így egyben élni is kívántam - az akkor hatályos - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény („Itv.”) biztosította illetékmentesség lehetőségével, melyet a B400-as adatlapon kérvényeztem.

A haszonbérleti szerződés lejárt, azaz a tervezett birtokba lépés előtt három hónappal, a NAV 2017. március 20-án kelt végzésében hívott fel a birtokbaadás pontos dátumának megjelölésére/pontosítására. A NAV végzése kizárólag és konzekvensen birtokba lépésről, birtokbaadásról beszél, a földhasználati nyilvántartást sehol nem említi.

A felhívásra válaszul a márciusi határidőn belül előadtam, hogy a haszonbérleti szerződés abban az évben, 2017. június 26-án jár le és szűnik meg, amelyet a Magyar Állammal kötött adás-vételi szerződésemben vállaltak értelmében meg nem hosszabbíthatok. A termőföldet saját magam kívánom művelni, így a birtokba lépés napja 2017. június 27.

A NAV 2017. november 20-án fizetési meghagyást bocsátott ki arra hivatkozással, hogy az adásvételi szerződés megkötése és a 2017. földhasználati nyilvántartásba történő bejelentésem között az Itv. szerinti 12 hónapnál több telt el, az egy év 2017. augusztus 31-én lejárt.

A NAV fizetési meghagyására küldött fellebbezésemben a NAV jogszabályi értelmezését vitattam, és bizonyítani tudtam, hogy a földhasználati bejelentésem 2017. augusztus 31. előtti, melyre válaszul NAV megyei igazgatósága végzésében mind az én téves, mind a NAV korábbi téves jogértelmezésére válaszul részletesen kifejtette, hogy a termőföld saját használatba vételének kezdődátuma a haszonbérleti szerződés lejártát követő nap, 2017. június 27-én kellett volna legyen. A fellebbezésre válaszul megküldött, fellebbezés fenntartása körében nyilatkozattételre felhívó végzés éppen abból a célból született, hogy a korábbi téves NAV és ebből eredően az én téves jogértelmezésemre válaszul helyes jogszabályi iránymutatással szolgáljon. A végzés kézhezvételét követő igen részletes telefonos egyeztetést követően beláttam, hogy a jogszabály helyes értelmezése tükrében további fellebbezésnek értelme nincs, hiszen a saját hasznosítás, birtokba vétel nem történt, nem történhetett meg 2017. június 27-vel

¹ Hivatkozom a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.51.206/2020/61-II. sorszámu ítéletére [60]-[68], amelyben a bíróság megállapította, hogy alperes megsértette a haszonbérleti szerződésben vállalt és a r. Ptk. 453. § (2) bekezdésében is előírt jogszabályi kötelezettségét, amikor a jelen perrel érintett földterületet nem a rendeltetésének (szántó művelési ágnak) megfelelően művelte, hagyta részben elerdősödni, ami alátámasztja, hogy a föld nem volt az átadásra alkalmas állapotban, az én kifogásom és aggályom, ill. az esetlegesen felmerülő késedelmem pedig megalapozott volt..

a [REDACTED]-nek felróhatóan, amely vonatkozásban a NAV (és az én) korábban hibás jogértelmezésének nincs relevanciája, NAV felelőssége, közrehatása nem merül fel. A fellebbezés magas kb. 500.000,- Ft-os illetékének megfizetése értelmetlen többletkiadással járt volna, hiszen az előbbi ténykérdés volt, így a fellebbezés eredményessége nem volt biztosított (vagyis ha 1 napot is (június 27.) kések a hasznosítás megkezdésével akárkinek is felróhatóan, akkor már nem voltam jogosult az illetékkedvezményre a jogszabály értelmében). A földhasználati nyilvántartásban a földhasználat kezdete kijavításának szintén nincs értelme, mert a birtok kiadása ténylegesen nem történt meg, a birtokba vétel iránt korábban már pert is indítottam, amely folyamatban volt, a [REDACTED] pedig bizonyíthatóan és környékben köztudottan maga hasznosította a haszonbérleti szerződés lejárta után, hiszen még hetekkel később is gabonát takarított be az örzött földterületemről, melyet értesített is.

Tekintettel a fentiekre peres eljárást kezdeményeztem a S [REDACTED] vel szemben és az illeték összegével megegyező kártérítés megfizetésére kértem kötelezni a Pesti Központi Kerületi Bíróság által, valamint a késedelmesen teljesített haszonbérleti díj után kamatkövetelést kívántam érvényesíteni, továbbá a földalapú támogatás megfizetését is követeltem.

2.1.5 Elsőfokú részítélet

Az elsőfokú bíróság kiegészített és kijavított részítéletével kötelezte a [REDACTED] t, hogy fizessen meg nekem 4 235,- Ft késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan viszont a késedelmi kamat iránti igényemet, valamint az illetékmentesség miatti kár és a földalapú támogatás iránti keresetemet elutasította.

Indokolása szerint részítéletével az illeték megfizetésén alapuló kártérítési keresetet, valamint a késedelmi kamat és a földalapú támogatás iránti kereseteket bírálta el. Az illeték megfizetésén alapuló kártérítési keresetet alaptalannak ítélte. A rendelkezésre álló bizonyítékok, a haszonbérleti szerződés és a *Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény („régí Ptk.”)* szabályozása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a [REDACTED] nem szerződésszerűen és a hatályos jogszabályokkal szemben járt el a perbeli föld átadása során. Ezt követően azt vizsgálta, hogy fennáll-e az okozati összefüggés a [REDACTED] jogellenes magatartása és az én illetékfizetési kötelezettségem között. A *mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény („Fétv.”) 94-95. §-ai*, valamint a *földhasználati nyilvántartás részletes szabályairól szóló 356/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet* szabályozása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a szerződés megszűnésének időpontját tartalmazó haszonbérleti szerződés és tulajdonosi minőségem alapján jogosult lettem volna a földhasználati nyilvántartás bejegyzése iránti kérelmet benyújtani, amit korábban is megtehettem volna, hiszen később sem állt rendelkezésére több irat. A haszonbérleti szerződés megszűnése előtt vagy azt követően jogosult lettem volna a földhasználat bejelentésére, mert a bejelentési adatlap nem birtokba adási adatbejelentést ír elő, valamint a jogszabály alapján a tulajdonos is földhasználónak minősül. A bejelentési adatlap alapján a földhasználati jogosultságomat bejegyezték, az [REDACTED] t-t törölték volna, az adóhatóság pedig a közhiteles nyilvántartás adatai alapján engedélyezte volna az illetékmentességet. A bejelentési kötelezettségem független volt az [REDACTED] .törlési kötelezettségétől. Az adóhatóság végzése alapján az illetékmentességhez nem a birtokba lépést kellett volna igazolnom, hanem azt, hogy a közhiteles nyilvántartás alapján 2017. június 27-én bejegyzett földhasználó voltam, amit jogosult lettem volna bejegyeztetni.

Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a [REDACTED] a haszonbérleti szerződés megszűnésekor nem szerződésszerűen járt el, de nem bizonyítottam, hogy annak szerződésszegésével áll okozati összefüggésben az illetékfizetési kötelezettségem.

2.1.6 Másodfokú Részítélet

A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, a [REDACTED] által fizetendő késedelmi kamatot 13 353,- Ft-ra felemelte, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta.

Indokolása szerint megállapítható a [REDACTED] **szerződésszegő magatartása** a perbeli föld birtokba adásával kapcsolatban. Ezt követően az – akkor hatályos - Itv. 26. § (1) bekezdés p) pontja alapján azt vizsgálta, hogy az illetékmentesség körében a termőföld hasznosítása birtokba lépéshez kötött-e, vagy elegendő a közhiteles nyilvántartás adatai alapján a bejegyzett földhasználat. Az elsőfokú bíróság az adóhatóság végzése alapján abból indult ki, hogy nekem nem a birtokba lépést kellett volna igazolnom, hanem azt, hogy 2017. június 27-tel bejegyzett földhasználó voltam.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az illetékmentességhez a vagyonszerzőnek a termőföld hasznosítását kell vállalnia, a művelés pedig birtoklást feltételez. A birtokba adás ezért az illetékmentesség feltétele függetlenül attól, hogy ez a fogalom szó szerint nem szerepel a jogszabályban. Egyetértett velem abban, hogy a birtokláson alapuló tényleges használat lehetősége nélkül nem elvárható tőlem a földhasználati nyilvántartásba való bejegyzés kezdeményezése.

Helytállónak értékelte ugyanakkor az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy nincs közvetlen okozati összefüggés az illetékfizetési kötelezettségem és a [REDACTED] birtokba adással kapcsolatos késedelmem között. Önmagában a [REDACTED] szerződésszerű magatartása sem eredményezte volna az illetékmentességemet anélkül, hogy a hasznosítást megkezdtem volna, a földhasználati nyilvántartásba történő bejelentést kezdeményeztem volna. A fizetési meghagyás szerint a használatom kezdete a földhasználati nyilvántartás alapján 2017. szeptember 5. volt, az általam csatolt földhasználati lap szerint 2017. augusztus 30., míg az elsőfokú eljárásban 2017. július 31-i bejegyzésre hivatkoztam. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a [REDACTED] 2017. július 11-i levonulását követően sem jártam el azonnal az illetékmentesség feltételének teljesítése érdekében, a fizetési meghagyás ellen 2017. november 30-án előterjesztett beadványomban is még arra hivatkoztam, hogy a haszonbérlet lejártának időpontjától kell számítani a feltétel teljesítésére irányadó határidőt. A rendelkezésre álló iratok alapján az adóhatóság álláspontja sem volt egyértelműen következetes, az általam nem fellebbezett fizetési meghagyás kifejezetten eltérő értelmezésen alapult.

A másodfokú bíróság a fellebbezésem a földalapú támogatással kapcsolatban alaptalannak, a kamatköveteléssel kapcsolatban alaposnak ítélte.

A Másodfokú Részítélettel szemben az M/5 sorszám alatt csatolt felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettem elő, amely felülvizsgálat iránti kérelem nyomán a Kúria a Másodfokú Részítéletet hatályában fenntartotta. A Határozat által megvalósított jogszabálysértéseket a jelen beadvány 2.2.1 - 2.2.12.2.3 pontjaiban kerül részletesen kifejtésre.

2.2 **Az Alaptörvény megsértett rendelkezései**

A Határozat az Alaptörvényben biztosított alapvető jogomat súlyosan sérti a 2.2.1 - 2.2.3 pontokban részletesen kifejtettek szerint.

2.2.1 A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

a) *Tisztességes eljárás*

A 7/2013. (III.1.) számú AB határozatban foglaltak alapján a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Így tehát az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

A fentieket az Alkotmánybíróság elsődlegesen a 6/1998. (III.11.) számú AB határozatban rögzítette, majd ugyanezen indokolás részletesen kifejtésre került a 20/2017. (VII.18.), valamint a 3102/2017. (V.8.) számú AB határozatokban is.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint *az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény („Egyezmény”)* eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint valamennyi részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, azaz nem tisztességes.

2.2.2 Alaptörvény 28. cikkének megsértése

Az Alaptörvény 28. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

a) *A régi Pp. célja*

Tekintettel arra, hogy a felek között folyamatban lévő peres eljárásokban használatos *polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („régí Pp.”)* célja annak 1. §-ában foglaltak szerint, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

A fenti célt szolgálja a 8. §-a (1) bekezdésében foglalt alapelv, amelynek értelmében a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaitak rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelezéseknek eleget tegyenek. A régi Pp. 2. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse, míg a (4) bekezdésben rögzíti a törvény, hogy a bíróság a törvény alkalmazása során annak rendelkezéseit, csak az alapelvekkel összhangban értelmezheti.

A régi Pp. az alapelvei között egyértelműen rögzíti, hogy a felek számára lehetőséget kell adni a jogaik rendeltetésszerű módon történő gyakorlására illetve perbeli kötelezettségeiknek való eleget tételére. A

bíróság feladata a következetes joggyakorlás, amely egyúttal magában foglalja a jogszabályok következetes értelmezését és alkalmazását, különösen egy eljáráson belül.

A bíróság köteles az alkalmazandó jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálni és a jogszabályt az adott eljárásban ennek megfelelően jogosult illetve köteles alkalmazni. A bíróság köteles figyelembe venni a jogszabály megalkotásának célját, a jogszabály által elérni kívánt eredményeket.

2.2.3 Alaptörvény 25. cikkének sérelme – a Határozat Alaptörvény-ellenessége

Az Alaptörvény 25. cikkének (1) bekezdése szerint: „A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.”

A valóság felderítése kétségtől az igazságszolgáltatás szükséges, de nem elégséges feltétele; a valóság ismeretében is születhet (bárki megítélése szerint) „igazságtalan” döntés, akár a helyes tényállásra alapított téves jogalkalmazás folytán, akár a véleményalkotó személy vagy személyek által „igazságtalannak” ítélt jogszabály alkalmazásának kötelezettsége következtében. Ugyanakkor a jogkérdés eldöntését illetően releváns tények valós ismerete nélkül az ítélet rendelkezései szükségképpen nem a valóságra fognak vonatkozni, és ezért az igazságnak sem felelhetnek meg; ekként a valóság ismerete nélkül az igazság szolgáltatása – azaz a bíróság rendeltetésszerű működése - fogalmilag nem lehetséges.

A valóságnak megfelelő tényállás feltárása tehát – jogágtól függetlenül - az igazság szolgáltatásának sine qua non-ja.

a) *Hiányos tényállás*

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a Fővárosi Törvényszék nem tette a részítéletekben megfogalmazott tényállása részévé, azonban fontos, hogy dokumentumokkal igazoltam azt, hogy termőföld vásárlásakor (2016-ban) nyilatkoztam a B400-as adatlapon a tekintetben, hogy saját magam kívánom hasznosítani a földterületet. Mivel tehát a haszonbérleti szerződés a jogszabályban meghatározott 5 éves időkereten belül (kevesebb mint egy éven belül) lejárt és azt követően jogszabályi kötelezettségemnél fogva (földet a gazdáknak program) magam kívántam hasznosítani, így egyben élni is kívántam az Itv. biztosította illetékmentesség lehetőségével, melyet a B400-as adatlapon kérvényeztem.

b) *Ezzel ellentétesen a Határozat 31. pontja azt rögzíti, hogy „A jogerős részítélet a döntéshez szükséges tényállást tartalmazza, mivel rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helyesnek fogadta el; valamint feltünteti az elbírálás során alkalmazott jogszabályokat is. Az ítélet indokolásából annak kell kitűnnie, hogy a bíróság a döntését mire alapította. Az ügy eldöntése szempontjából jelentős kérdésekre kiterjedő indokolással a bíróság elegendő tesz jogszabályi kötelezettségének. Nem jelenti a régi Pp. 221. § (1) bekezdésének a megsértését, ha a jogerős ítélet külön nem tér ki a fél által felhozott valamennyi érve, elegendő a bíróság mérlegelési szempontjait és jogi álláspontját tartalmaznia (Kúria Pfv.III.20.737/2019/4.).” Okozati összefüggés*

A Határozat 38. pontja szerint. „A jogerős részítélet így helyesen jutott arra a következtetésre, hogy nem az alperes magatartására vezethető vissza a felperes illetékmentességének elvesztése.”

A Kúria téves jogértelmezéssel vonta le azt a helytelen jogkövetkeztetést, hogy a [REDACTED] magatartása és az engem ért kár között nincs közvetlen ok-okozati összefüggés. Ezen állításom alátámasztásaként hivatkozom a BH 1996.2.92 sz. döntvényre, amely szerint a megindult okozati kapcsolatot nem szakítja meg az esetleg később bekapcsolódó másik ok sem. Ennek megfelelően a [REDACTED] szerződésszegése nyomán megindult eseménysor, okozati kapcsolat nem szakadt meg azzal, hogy a földhasználati nyilvántartásba való bejelentkezésem a későbbiekben kifejtettek szerint indokoltan, később tettem meg. Ugyancsak hivatkozom a BH 1996.2.108 sz. eseti döntésre, amely elvi élel állapította meg, hogy az okozatosság egy sajátos esete figyelhető meg olyan esetekben, amelyben a megbízás alapján eljáró alperes szabálytalan eljárása miatt a pályázatot érvénytelennek nyilvánították és ezért a felperesnél a pályázat elkészítésével kapcsolatban

károk keletkeztek. Ebben az esetben a közvetett okozás egy sajátos esete áll fenn. Álláspontom szerint a hivatkozott eset szerinti okozás a jelen ügyben is fennáll.

Ugyanis jogilag releváns okok nem csak a vétkes cselekmények, mulasztások lehetnek, hanem minden olyan magatartás, mulasztás, amely kárveszélyt teremt, a kár esélyét növeli. Amikor az alperesi magatartás - adott körülmények között - csak a perbeli kár egy részével hozható kapcsolatba, akkor mindegy, hogy mi az a másik körülmény, ami a kár többi részét „magyarázza”. A kérdés az, hogy az alperes cselekvése, vagyis az emberi döntés csak a következmények egy részével hozható-e - jogilag oknak tekinthető - viszonyba.

A Kúria a [REDAKTOR] t. magatartásának okozatát is tévesen határozta meg, az okozatok körét megmagyarázhatatlanul leszűkítette. Az, hogy a kár és az ok között mennyire erős a kapcsolat nem lehet hivatkozási alap; ezen a ponton már nem „vágható el” az okozatossági lánc.

A [REDAKTOR] mulasztása, szerződésszegése evidensen hatott a kár bekövetkeztére, ennél fogva az ok-okozati összefüggés fennáll.

Hivatkozom e körben a *résszokság* elvére, amely már a magyar bírósági gyakorlatban is megjelent, miszerint bizonyos esetekben az is elég az okozatosság megállapításához, hogy a kár bekövetkezési esélye nőtt. A tény, hogy a kárt esetleg más károkozó is okozhatta a [REDAKTOR] t.-n kívül, nem teszi irrelevánssá a [REDAKTOR] t. szerepét. Ez csak a felelősség károkozók közötti megosztásakor fontos, nem a felelősség megállapítása során. Ez a megoldás kinyitja az ajtót az okság egy új fogalmának - igaz korlátozott - alkalmazása felé. E szerint az elmélet szerint a kár esélyének növelése is megalapozhatja a (természetes) okozatosságot. Akkor is megállhat az adott ok, ha „rendszerint” nem vonja maga után az adott következményt, viszont a [REDAKTOR] t.-nek tudnia kellett (volna), hogy a kár esélyét növeli azzal, hogy az adott döntést hozta.

A felülvizsgálat iránti kérelemben előadásra került, hogy az én későbbi bejelentésem nem ok, hanem okozat, azaz azt a *conditio sine qua non* vizsgálatkor hibásan került értékelésre, ez a vizsgálati elv itt nem helytálló. Ezt alátámasztják a fentiek.

Hivatkozom továbbá még a Fővárosi Törvényszék azon megállapítására, hogy az Itv. 26.§-ának (1) bekezdésének p) pontja alapján kell vizsgálni a visszerthes vagyónátruházási illeték fizetési kötelezettség alóli mentesülés feltételeit termőföld megszerzése esetén és abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy a termőföld hasznosítása birtokba lépéshez kötött, vagy elegendő a közhiteles nyilvántartás adatai alapján azt vizsgálni, hogy a kérelmező bejegyzett földhasználó, vagy sem. A másodfokú bíróság a jogszabály szövegezése alapján megállapította, hogy a vagyonszerzőnek az illetékmentességhez a **termőföld hasznosítását szükséges vállalni, amely művelés a birtoklást feltételezi**. A birtokba adás ily módon, függetlenül attól, hogy a fogalom - szó szerint - a jogszabályban nem szerepel, az illetékmentesség feltétele. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a birtokláson alapuló tényleges használat lehetősége nélkül nem elvárható tőlem - az egyebekben a földhasználat megszűnését igazoló haszonbérleti szerződés és a tulajdonszerzését igazoló okirat alapján lehetővé váló - földhasználati nyilvántartásba való bejegyzés kezdeményezése, még akkor sem, ha a NAV elsődlegesen ezen nyilvántartásba bejegyzett földhasználat alapján ellenőrzi az illetékmentesség feltételeként a termőföld hasznosítását.

Ellentmondásos, hogy a Fővárosi törvényszék **bár megállapítja, hogy az Itv és a földhasználati nyilvántartás között nincs közvetlen kapcsolat, mégis annak késői, vagy későbbi bejelentését perdöntőként értékeli**.

c) *Kármegosztás elmulasztása*

Még abban a feltételezett, de meg nem engedett esetben is, ha az eljáró bíróságok helyesen jutottak volna arra a következtetésre, hogy az illetékfizetési kötelezettségem keletkezése részben az én késedelmemnek

tudható be, illetve a [REDACTED] magatartásával csak részben van ok-okozati összefüggésben – amely összefüggés álláspontom szerint vitathatatlan és tényyszerűen megállapítható –, akkor jártak volna el jogszerűen, ha alkalmazzák a régi Ptk. 340. §-át és kármegosztást rendeltek volna el, a Kúria azonban ennek a körülménynek sem szentel figyelmet Határozatában.

A bizonyítási eljárás eredményeként megállapításra került, hogy a [REDACTED] szerződést szegett, amely miatt jogszabályi jogommal nem volt lehetőségem élni, ebből eredően pedig engem kár ért, hiszen a joggyakorlásomat – legnagyobb jóindulattal is legalább részben – [REDACTED] akadályozta.

Elfogadhatatlan és a kárfelelősség alapvető szabályaival ellentétes, hogy a [REDACTED] által megindított oksági folyamat eredményeként keletkezett káromat [REDACTED] nem köteles semmilyen részben sem megtéríteni, holott a régi Ptk. a teljes kártérítés elvét rögzíti és rendeli el alkalmazni.

Ez a mulasztás mindenképpen reparációra szorul.

d) *Késedelem kimentésének lehetősége*

A Kúria nem fordított annak figyelmet, hogy [REDACTED] t. elzárkózott a terület közös bejárásától, a haszonbérleti szerződés lejártakor szükséges dokumentumok átadásától – így kifejezetten a jogszabály szerinti együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének megtételétől –, a földterület szerződésnek megfelelő állapotban történő visszaadásától, amely körülmények alkalmasak lennének arra, hogy a késedelmemet kimentsem.

A szerződésszegés, illetve fogalmazhatnánk úgy is, hogy a régi Ptk. haszonbérleti szerződésre vonatkozó szabályainak – hiszen tartalmát tekintve a kettő megegyezik – megsértését támasztja alá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.51.206/2020/61-II. sorszámú ítélete is, amikor megállapítja, hogy alperes megsértette a haszonbérleti szerződésben vállalt és a r. Ptk. 453. § (2) bekezdésében is előírt jogszabályi kötelezettségét, amikor a jelen perrel érintett földterületet nem a rendeltetésének (szántó művelési ágnak) megfelelően művelte, hagyta részben elgazosodni, elerdősödni. Alperesnek tehát a termőföldet annak visszaadása előtt a művelési ágnak megfelelő, eredeti állapotba kellett volna visszahelyeznie, ezért az én kifogásom és aggályom, ill. az esetlegesen felmerülő késedelmem jogos és megalapozott volt. Hivatkozom kimentés kapcsán továbbá arra, miszerint:

- (i) az ingatlan megszerzésekor tájékoztattam a [REDACTED] t arról, hogy a szerződésbe foglalt határozott időtartam lejártá után, vagyis 2017 tavaszától a bérlemény birtokát át kívánom venni,
- (ii) 2017. június 16. napján kelt újabb levelemben a terület átadási időpontjául a szerződés lejártának napját, 2017. június 26-t, ezen belül 15 órát jelöltem meg,
- (iii) a [REDACTED] jogi képviselője a 2017. június 23. napján kelt levelében közölte, hogy az ügyfél a földterület átadását megtagadja mindaddig, amíg a birtoklással kapcsolatosan őt megillető igényei megtérítésre nem kerülnek. (Ilyen igényei jogosságát végül alátámasztani nem tudta, 2017 szeptemberétől már nem is hivatkozott rájuk.)
- (iv) jogi képviselőm ugyanezen napon – 2017. június 23. napján - írt válaszlevelében ismételten a birtok átadásához szükséges mezei leltár elkészítését kérte a [REDACTED] től, (amelyet csak 2020-ban küldött meg), továbbá azon körülményre is miszerint
- (v) soron kívül - 3 napon belül, 2017. június 30. napján - keresetet terjesztettem elő jogi képviselőm útján az ingatlan birtokának átadása és a haszonbérleti díj megfizetése iránt, azzal hogy egyébként

(vi) a [REDACTED] elzárkózott az egyeztetéstől, majd jogi képviselője a 2017. július 13-ára keltezett jogi képviselőmnek postai úton megküldött levelében közölte, hogy az a földterületről levonult, annak időpontjának megjelölése nélkül,

(vii) a [REDACTED] általa elismerten még 2017. augusztus 28-án is végzett a perbeli földön bejelentés nélkül munkálatokat.

e) *Jogorvoslati lehetőség kizártsága*

A Határozat 38. pontja szerint: „Az e tényeken alapuló fizetési meghagyást a felperes végül nem fellebbezte meg, a földhasználati nyilvántartással szemben nem bizonyította a korábbi hasznosítást, hanem az illetéket megfizette annak ellenére, hogy – a földhasználati nyilvántartásba történt bejelentésétől eltérően – a perbeli föld hasznosítását ténylegesen 2017 augusztusában megkezdte.”

Mindenekelőtt rögzítem, hogy a Kúria által tényszerűen leírtakat árnyalja az, hogy én éltem a **fellebbezéssel** a NAV fizetési meghagyásával szemben. Csak akkor nem éltem már a továbbiakban fellebbezési jogommal, amikor a NAV a fellebbezett határozatának indokolását megváltoztatta és felhívott, hogy (ennek ismeretében) fenntartom-e a fellebbezésemet, és miután részletes telefonos egyeztetést folytattam a NAV másodfokon eljáró munkatársával és feltárta előttem a fellebbezés eredménytelenségének biztos okát, azaz a saját hasznosítás megkezdésének bármely okból történő, akár csak egy napos objektív meghíúsulása, késedelme miatti jogszabályi meg nem felelőségemet.

A Kúria nem értékelte azon körülményt, hogy a [REDACTED] attól a jogomtól is megfosztott, hogy érdekeimet a NAV-val szemben képviseljem, eredményes fellebbezést nyújthassak be.

A fenti állítás igazolása képpen hivatkozom a Fővárosi Törvényszék azon megállapítására, hogy különbséget kell tenni az Itv. szerinti termőföld (saját) hasznosítása és a deklaratív, megdönthető vélelmen alapuló földhasználati nyilvántartás és abba történő bejegyzés között, amelyet alátámaszt a Kúria Pfv.III.21.404/2013/6 sorszámu határozatára, miszerint:

„Az elsőfokú bíróság tévesen tulajdonított jelentőséget a földhivatal által vezetett - deklaratív hatályú - földhasználati nyilvántartás adatainak. A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (Tft.) 25/A. § (1) bekezdéséből nem vonható le az a következtetés, hogy a nyilvántartásban rögzített adatoktól eltérve a föld tulajdonosa és használója ne állapodhatna meg a használatot biztosító jogviszony időtartamáról. A földhasználati nyilvántartás nem közhiteles, az abban rögzített adatokkal szemben (is) helye van az ellenbizonyításnak. Emiatt nincs jelentősége annak sem, hogy a felperesek nem terjesztettek elő jogorvoslati kérelmet a földhasználati nyilvántartásba vételt elrendelő határozat ellen.”

Ezen Kúriai határozatból következik az, hogy a földhasználati nyilvántartás bár közhiteles, de egyrészt az abban rögzített adatokkal szemben helye van az ellenbizonyításnak, másfelől a közhitelesség a használati jogviszonyon kívül álló, ún. harmadik külső személyekkel szemben bír joghatással, nem fejt ki joghatását a szerződéses jogviszony belső, szerződő feleire.

A fentiekben elmondottak alapján ugyanis azon tényből kiindulva, hogy a [REDACTED] [REDACTED] szemben birtok kiadása iránt pert indítottam és a [REDACTED] jogellenes magatartásának megállapítása folyamatban volt, már eleve kizártam azt a lehetőséget, hogy a NAV-nak a haszonbérleti szerződés utáni napon történő birtokba lépést állítsam, arra hivatkozzak, így az a jogellenes használatl már önmagában megfosztott az illetékmentességetől.

Egyebekben minden más, hogy a hasznosítás júliusban vagy augusztusban történt, teljességgel irreleváns maradt. Amennyiben csak ezen múltott volna, hivatkozhattam volna arra, hogy a [REDACTED] tényleges levonulása után de iure és de facto is az én hasznosításomba került a termőföld.

Emellett utalok arra, hogy a földhasználati nyilvántartásban időben korlátlanul utólagosan is helye lett volna/helye van a földhasználat időpontjának megváltoztatásának. A hivatal részéről semmi akadálya nem volt és nem lenne most sem, hogy utólagosan is megváltoztassa a haszonbérleti szerződés lejárátát követő napra a földhasználatra vonatkozó bejelentésem az ezzel járó pótdíj megfizetése mellett. Akadálya a NAV-val szemben a perben is megállapított tényleges birtok és hasznosítás hiányának van, utalva többek között a S. [REDACTED] által igénybe vett, a 0/24 órás őrző-védő szolgálattal előidézett meghíúsított birtokbaadásra és az én távoltartásomra. Ennek volt döntő jelentősége az illetékkedvezmény és a jogorvoslat lehetőségének elvesztésében.

2.2.4 Szükségesség-arányosság

Kiemelkedően fontosnak tartom megjegyezni továbbá, hogy minden alapjog – ideértve a 2.2.1 - 2.2.3 pontokban taglaltakat is – csak a szükséges mértékben korlátozható, azaz a korlátozást csak más alapvető jog érvényesülése, vagy alkotmányos érték védelme indokolhatja a korlátozni kívánt alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Alaptörvény meghatározza tehát az alapjog korlátozás kereteit, méghozzá akképp, hogy elsődlegesen kell egy legitim cél, amely vagy másik alapjog érvényesülése vagy alkotmányos érték védelme lehet, azonban szükséges az is, hogy e cél fontossága arányban legyen az alapjogsérelem súlyával. Ezen túlmenően meg kell vizsgálni, hogy az adott alapjog korlátozása alkalmas-e a legitim cél elérésére, illetve azt is meg kell vizsgálni, hogy a legitim cél nem érhető-e el más módon anélkül, hogy az alapjogot korlátozni kellene. Végül vizsgálni kell a fentiekben már említett arányosságot a cél fontossága és a sérelem súlya között.

Tekintettel arra, hogy a Határozatban foglalt döntés által a Kúria a tisztességes eljáráshoz való jogomat korlátozta, azonban a korlátozásnak nem volt legitim célja (ezáltal a fentiekben felsorolt egyéb vizsgálandó szempontok is irrelevánsnak minősülnek), így egyértelmű, hogy az alapjog-korlátozás Alaptörvény-ellenes volt a Kúria részéről.

A jogalkotó az Alaptörvénnyel, és az annak védelmét szolgáló Alkotmánybíróság hosszú évek során kialakult gyakorlatával ellentétesen értelmezte és alkalmazta a régi Pp. rendelkezéseit, ezáltal az engem megillető, a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat szükségtelenül és aránytalan mértékben korlátozta.

A Határozat meghozatala tehát nem csak a fentiekben meghatározottak szerint Alaptörvény ellenes, hanem a szükségesség-arányosság tesztjének sem felel meg, így kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjenek panaszomat befogadni és annak petituma szerint eljárni.

3 A VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE

A Határozat végrehajtásának felfüggesztését azért kérem a t. Alkotmánybíróságtól, mert a végrehajtás súlyosabb károsodást okozna, mint annak elmaradása.

Mindenekelőtt előadom, hogy határozott meggyőződésesem volt, hogy a Kúria eltérő döntést fog hozni az első és másodfokú bíróságok döntésétől, melynek eredményeként vagy (i) a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.630.006/2020/9. számú részítéletét, mivel az jogszabálysértő, hatályon kívül helyezi, továbbá megváltoztatja a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.54.912/2017/58.I. sz. részítéletét és helyt a kereseti kérelmembe foglaltaknak megfelelően, vagy (ii) a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.630.006/2020/9. számú részítéletét, mivel azt az eljárási szabályok olyan megsértésével hozták meg, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság által

7.P.54.912/2017/58.I. sz. részítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezi, és a Pesti Központi Kerületi Bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor számoltam a felülvizsgálati eljárási illeték összegével, azonban bízva a jogbiztonság alapelvének érvényesülésében arra nem számítottam, hogy a Kúria is alapjogot sértő határozatot fog hozni, melynek eredményeként engem fog terhelni a felülvizsgálati eljárás illetékének, valamint eljárási költségének összege.

A 25 400,- Ft felülvizsgálati eljárási költség, a 779 800,- Ft felülvizsgálati eljárási illeték, továbbá az első és másodfokú eljárás során felmerülő 575 121,-Ft és 127 000, -Ft másodfokú részperköltséget vagyis mindösszesen 1 507 321,- Ft összeg, egyösszegű megfizetése kirívóan súlyos terhet jelentene részemre az alábbi indokokra tekintettel.

Az eljárás a felek között 2017. óta van folyamatba a különböző szintű bíróságokon, azzal, hogy valamennyi bíróság előtt jogi képviselő segítségét vettem igénybe, több felszólító levelet, peres beadványt keltett szerkeszteniünk, több száz órát egyeztetniünk, továbbá valamennyi eljárási cselekmények megjelenniünk, amelynek díját folyamatosan kellett rendeznem.

Sajnálatos módon nekem is hangsúlyoznom kell, hogy a 2020. év elején beköszöntött Covid-19 járványra tekintettel a vagyoni-jövedelmi viszonyaimban jelentős, negatív irányú változás következett be, melynek eredményeként a saját, illetve a családom megélhetésének biztosítása már nem zökkenőmentes, a Határozat végrehajtására a rendelkezésemre álló 15 napos határidőn belül pénzügyi teljesítőképesség hiányában nincsen lehetőségem.

A szükséges anyagi fedezet hiánya pedig odáig is vezethet, hogy mivel nem tettem eleget a jogerős határozatban megállapított határidőben, a megállapított fizetési kötelezettségemnek, így akár velem szemben mind a [REDACTED], mind a Magyar Államot képviselő hatóság végrehajtási eljárást tudna kezdeményezni, amely adott esetben helyreállíthatatlan károsodással is fenyegethetne.

Abban az esetben, hogyha fizetési haladékot biztosítana részemre a t. Alkotmánybíróság – a Határozat végrehajtásának felfüggesztésének formájában -, úgy a t. Alkotmánybíróság eljárásának ideje alatt a szükséges fedezetet biztosítani tudnám.

Álláspontom szerint a fentebb előadott körülményeket alátámasztja az is, hogy a velem szemben álló felek, nem természetes személyek – értve itt ez alatt a [REDACTED] illetve a Magyar Államot is -, hogy nekik létfenntartását az eljárási illeték, plusz a költség – a Határozatban megjelölt 15 napos határidőn belüli – meg nem fizetése azt veszélyeztesse.

E körben hivatkozni kívánok arra, hogy a [REDACTED] rt. vagyoni helyzetének áttekintése alapján az is megállapítható, hogy évről-évre egyre veszteségesebben működik, adózott eredménye 2017. óta folyamatosan negatív értéket mutat (- [REDACTED]).

Meglátásom szerint ennek azért is jelentősége van, mert amennyiben a t. Alkotmánybíróság a petíumban foglaltaknak megfelelően határoz, melynek eredményeképpen engem ezen költségek megfizetésének kötelezettsége nem terhelne, akkor sokkal nehezebben – adott esetben sikertelenül – tudnám visszakövetelni az addigi teljesítésemet alperestől.

Hangsúlyozom, hogy nem teljesítőképességem, hanem teljesítőképességem hiányáról beszélhetünk, tekintettel arra, hogy – az ámbár véleményem szerint jogsértő - Határozatba foglalt illeték megfizetése iránt intézkedni kívánok, azonban rajtam kívül álló okok miatt ilyen rövid határidőn belül nem tudok.

Kérem tisztelettel az Alkotmánybíróság méltányos eljárását.

Tisztelettel:

Dr. Richter Richárd

panaszos

Mellékletek:

- M/1 Ügyvédi meghatalmazás
- M/2 Határozat
- M/3 Másodfokú Részítélet
- M/4 Elsőfokú Részítélet
- M/5 Felülvizsgálati kérelem

